

Tato práce k milostným dopisům přistupovala třemi různými způsoby. Pokusila se na dopisy pohlédnout z hlediska vztahové problematiky, pragmatiky komunikace a estetické literární tvorby.

Zprostředkovaný kontakt mezi partnery prostřednictvím dopisu zásadním způsobem ovlivňuje, jak spolu lidé komunikují a jak si projevují lásku. Partneři se v dopisech poznávají jednak vlastní introspekcí, která se projevuje stylizací autora v dopisu, a také zpětnou vazbou od partnera, který mu dává najevo, jak ho vnímá, co si o něm myslí a jaký by chtěl, aby byl. Důležitým způsobem sdílení je přitom upřímnost, která se zakládá na pravdě. Stává se tak základem vztahu, kterému umožňuje růst a zároveň pomáhá při rozebírání sebe samého, při důkladném sebepoznání. Je základem také k pochopení druhých, je synonymem respektu a úcty k druhému. Upřímnost vytváří ve dvojici jistotu a otvírá ji životu.

Pisatelé si v dopisech věnují řešení interpersonálních otázek, zamýšlejí se nad svými vlastnostmi, schopnostmi a vzhledem, rozvíjí představy o partnerovi, které mu přímo (hodnocením) a nebo skrytě (v náznacích, nepřímém sdělení) dávají najevo. Zabývají se také jejich vztahem a jejich rolí v něm, pracují na vztahu a plánují budoucnost. Sebeoznání se projevuje v dopisech stylizací pisatele, která může být zprvu idealizovaná ve snaze zaujmout partnera a později umožňuje upřímnost a otevření se v důvěrném vztahu. Zpětná vazba partnerovi poskytuje vnější pohled druhého na jeho osobnost. Pisatel tak informuje, jak partnera vnímá, jaký je, co pro něj znamená. Čtenáři tak umožňuje utvářet vlastní sebepojetí. V dopisech jsou řečeny také otázky vztahu a jeho smyslu pro oba partnery. Tím, že ho hodnotí, uvádějí pozitivní charakteristiky, které je obohacují, ale také problémy, které je sužují, mohou tak na vztahu pracovat, prodiskutovávat svoje pohledy na věc a ponaučit se z chyb. To umožňuje nerušené zamýšlení se nad sebou, partnerem a vztahem při tvoření dopisu.